

2002

No. 65

**STAATSBAD
VAN DE
REPUBLIEK SURINAME**

**WET van 5 september 2002, houdende vaststelling van regelingen
betreffende melding van ongebruikelijke transacties bij
dienstverlening
(Wet Melding Ongebruikelijke Transacties).**

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is regels vast te stellen die gericht zijn op het voorkomen van misbruik van het financieel-economisch stelsel voor of bij money laundering en op het bestrijden van money laundering zelf;

Hevft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

**Algemene bepalingen
Artikel I**

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. dienstverlener : een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die beroeps- of bedrijfsmatig diensten verleent;
- b. diensten : financiële of niet-financiële diensten;
- c. financiële diensten: het beroeps- of bedrijfsmatig in of vanuit Suriname:
- 1° in bewaring nemen van effecten, bankbiljetten, munten, edele metalen en andere waarden;
 - 2° openstellen van rekeningen waarop saldi in geld, effecten, edele metalen of andere waarden kunnen worden aangehouden;
 - 3° verhuren van safe-loketten;
 - 4° verrichten van uitbetalingen terzake het verzilveren van coupons of vergelijkbare stukken van obligaties of vergelijkbare waardepapieren;
 - 5° sluiten van overeenkomsten van verzekering tot het doen van geldelijke uitkeringen in verband met het leven of de dood van de mens en overeenkomsten van verzekering die strekken tot het verrichten van andere dan geldelijke prestaties in verband met het overlijden van de mens alsmede het verlenen van bemiddeling daarbij;
 - 6° doen van uitkeringen uit hoofde van overeenkomsten zo als omschreven in artikel 1 onder c punt 5;
 - 7° crediteren of debiteren dan wel doen crediteren of debiteren van rekeningen waarop saldi in geld, effecten, edele metalen of andere waarden kunnen worden aangehouden;
 - 8° aan- en verkopen van Surinaamse guldens en of vreemde valuta;

- 9° verrichten van nationale en internationale financiële overmakingen;
 - 10° ter beschikking krijgen van gelden, direct of op termijn opvorderbaar, al dan niet in de vorm van spaargelden of tegen uitgifte van één of meer soorten schuldbewijzen, en van het voor eigen rekening verrichten van kredietuitzettingen of beleggingen;
 - 11° handelen in effecten;
- d. niet-financiële diensten: het in of vanuit Suriname:
- 1° opmaken van notariële akten bij de overdracht van onroerende goederen gelegen in Suriname;
 - 2° inrichten en controleren van boekhoudingen en administraties;
 - 3° verlenen van rechtskundige bijstand aan personen of instellingen;
 - 4° handelen in onroerend goed;
 - 5° handelen in goud en andere edele metalen en edelstenen;
 - 6° aanbieden van kansspelen;
 - 7° handelen in motorrijtuigen.
- e. cliënt: een natuurlijke persoon of rechtspersoon aan of ten behoeve van wie een dienst wordt verleend. In geval een dienst als bedoeld in artikel 1 onder c de punten 5 en 6 wordt verleend, wordt daaronder begrepen degene die de premie betaalt alsmede degene ten behoeve van wie de uitkering wordt gedaan;
- f. transactie: een handeling of samenstel van handelingen van of ten behoeve van een cliënt in verband met het afnemen van één of meer diensten;
- g. ongebruikelijke transactie: elke transactie die afwijkt van het normale rekeningverloop, van de normale zakelijke activiteiten van de dienstverlener en van hetgeen in de dagelijkse praktijk gebruikelijk is;
- h. melding: een melding als bedoeld in artikel 12;

1. Meldpunt: het Meldpunt bedoeld in artikel 2.

Het Meldpunt

Artikel 2

1. Ingesteld wordt een "Meldpunt Ongebruikelijke Transacties", gevestigd te Paramaribo.
2. De hoofdtaken van het Meldpunt bestaan uit: het verzamelen, registreren, bewerken en analyseren van gegevens teneinde na te gaan of deze gegevens van belang kunnen zijn voor de voorkoming en opsporing van misdrijven en het verstrekken van persoons- en andere gegevens conform de voorschriften van deze wet.
3. Het boekjaar van het Meldpunt valt samen met het kalenderjaar.
4. Het budget van het Meldpunt wordt jaarlijks bij wet vastgesteld.

Artikel 3

1. Per kwartaal brengt het Meldpunt verslag uit van zijn werkzaamheden aan de Procureur-Generaal, van welk verslag afschrift wordt verzonden aan de Minister van Justitie en Politie en de Minister van Financiën.
2. De verslaggeving zoals bedoeld in lid 1 van dit artikel verschaft onder meer inzicht in de aard en de omvang van alle meldingen en vindt zodanig plaats dat het vertrouwelijke karakter van de aan het meldpunt verstrekte gegevens gewaarborgd blijft.

3. Jaarlijks presenteert het Meldpunt aan de Procureur-Generaal een document waarin zijn voornemens voor het komende jaar zijn opgenomen, van welk document afschrift wordt verzonden aan de Minister van Justitie en Politie en de Minister van Financiën.

Artikel 4

1. Het Meldpunt doet gevraagd en ongevraagd aanbevelingen aan de in artikel 1 genoemde dienstverleners omtrent de invoering van passende procedures voor de interne controle en communicatie en andere te treffen maatregelen ter voorkoming van money laundering.
2. Het Meldpunt geeft voorlichting omtrent de voorkoming en opsporing van money laundering aan de dienstverleners, het Openbaar Ministerie, de overige ambtenaren belast met de opsporing van strafbare feiten en aan het publiek.
3. Het Meldpunt stelt nadere richtlijnen vast ter zake de eisen waaraan een melding dient te voldoen.
4. Het Meldpunt verstrekt op grond van artikel 9 gegevens uit het register aan van overheidswege aangewezen instanties buiten Suriname die een vergelijkbare taak hebben als het Meldpunt.

Artikel 5

1. Het Meldpunt is bevoegd aan degene die een melding heeft gedaan nadere informatie te vragen, teneinde te kunnen beoordelen of de verzamelde gegevens dienen te worden verstrekt op grond van artikel 6.

2. Degene aan wie overeenkomstig lid 1 van dit artikel nader informatie is gevraagd, is verplicht deze schriftelijk, in spoedeisende gevallen mondeling, binnen een door het Meldpunt gestelde termijn, te verstrekken.

Artikel 6

Het Meldpunt is verplicht de volgende gegevens te verstrekken aan de bevoegde instanties en ambtenaren die met de opsporing en vervolging van strafbare feiten zijn belast:

- a. gegevens waaruit een redelijk vermoeden voortvloeit dat een bepaalde persoon zich schuldig heeft gemaakt aan money laundering of aan een hieraan ten grondslag liggend misdrijf;
- b. gegevens waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat zij van belang zijn voor de opsporing van money laundering of van de hieraan ten grondslag liggende misdrijven;
- c. gegevens waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat zij van belang zijn voor het voorkomen en opsporen van misdrijven die aan money laundering ten grondslag liggen en die, gezien hun ernst of frequentie dan wel het georganiseerd verband waarin zij worden gepleegd, een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren.

Artikel 7

1. Het Meldpunt is bevoegd, indien voor de analyse van de melding daartoe de noodzaak bestaat, over degene ten aanzien van wie een melding is gedaan informatie bij overheids-, financiële en niet-financiële instellingen op te vragen.

2. Overheids-, financiële en niet-financiële instellingen zijn verplicht de door het Meldpunt op grond van lid 1 van dit artikel gevraagde informatie, te verschaffen.

Artikel 8

1. Het Meldpunt houdt ter registratie van de op grond van deze wet gedane meldingen een register bij.
2. Met het beheer van het register is de directeur van het Meldpunt belast.
3. Slechts in de gevallen waarin de wet voorziet, worden uit het register gegevens aan de opsporingsautoriteiten verstrekt.

Artikel 9

1. Bij Staatsbesluit worden regels gesteld omtrent de inrichting van het in artikel 8 lid 1 genoemde register.
2. Verstrekking van gegevens uit het register van het Meldpunt aan instanties buiten Suriname met een vergelijkbare taak als het Meldpunt geschiedt slechts op basis van een verdrag; de voorwaarden waaronder deze gegevens worden verstrekt worden bij wet vastgesteld.

Artikel 10

1. De algemene leiding, de organisatie en het beheer van het Meldpunt berusten bij de directeur van het Meldpunt.

2. De directeur wordt op voordracht van de Minister van Justitie en Politie na de Procureur-Generaal te hebben gehoord, door de Regering bij Staatsbesluit benoemd voor een periode van 3 jaar. Hij kan door de Regering bij Staatsbesluit worden geschorst of ontslagen.

3. De directeur bekleedt geen andere bezoldigde posten, ambten of bedieningen. Hij drijft geen handel en heeft rechtstreeks noch zijdelings bij enig bedrijf of enige bedrijvigheid belang.

4. Aanstelling, schorsing of ontslag van het personeel van het Meldpunt geschiedt door de directeur.

5. De bezoldiging, het pensioen en de overige arbeidsvoorwaarden van de directeur en het personeel worden bij staatsbesluit vastgesteld.

Artikel 11

Met het toezicht op de werkzaamheden van het Meldpunt is belast de Procureur-Generaal.

Meldingsplicht

Artikel 12

1. Dienstverleners die bij de uitoefening van hun taken feiten ontdekken die duiden op money laundering zijn, met inachtneming van bij Staatsbesluit vast te stellen indicatoren, verplicht een daarbij verrichte of voorgenomen ongebruikelijke transactie onverwijld schriftelijk te melden aan het Meldpunt.

2. Een melding bevat, voor zover mogelijk, de volgende gegevens:

- a. de identiteit van de cliënt;
- b. de aard en het nummer van het identiteitsbewijs van de cliënt;
- c. de aard, het tijdstip en de plaats van de transactie;
- d. de omvang en bij een financiële dienst bedoeld in artikel 1, onder c, punt 7 de bestemming en de herkomst van de bij de transactie betrokken gelden, effecten, edele metalen of andere waarden;
- e. de omstandigheden op grond waarvan de transactie als ongebruikelijk wordt aangemerkt.

Artikel 13

Instituten die met het toezicht op financiële instellingen zijn belast alsmede overheidsinstanties dienen, in afwijking van eventuele geheimhoudingsbepalingen die op de bedoelde instituten en overheidsinstanties van toepassing zijn, het Meldpunt in te lichten, indien zij bij de uitoefening van hun taken feiten ontdekken die duiden op money laundering of die een redelijk vermoeden daartoe doen ontstaan.

Artikel 14

1. Gegevens of inlichtingen die in overeenstemming met de artikelen 5 lid 2, 7 lid 2 of 12 zijn verstrekt, kunnen niet dienen als grondslag voor of ten behoeve van een opsporingsonderzoek of een vervolging wegens verdenking van of als bewijs ter zake van een tenlastelegging wegens, overtreding van het ter zake bepaalde in de Wet Strafbbaarstelling money laundering door degene die de gegevens of inlichtingen heeft verstrekt.

2. Lid 1 is van overeenkomstige toepassing op de persoon die werkzaam is voor degene die in overeenstemming met de artikelen 5 lid 2, 7 lid 2 of 12 gegevens of inlichtingen heeft verstrekt en die daaraan heeft meegewerkt.

Dienstverleners

Artikel 15

Dienstverleners zijn verplicht, met inachtneming van de in artikel 12 lid 1 bedoelde indicatoren, alle nationale en internationale ongebruikelijke transacties zo volledig mogelijk te documenteren.

Artikel 16

1. Dienstverleners zijn gehouden alle relevante documenten betreffende nationale en internationale transacties ten minste zeven jaren te bewaren en wel zodanig dat deze op verzoek van de daartoe bevoegde autoriteiten zonder veel inspanning en tijdverlies ter inzage kunnen worden gesteld.

2. De in lid 1 van dit artikel bedoelde documenten dienen in een zodanige vorm te worden aangehouden, dat reconstructie van een individuele transactie mogelijk is.

Uitsluiting aansprakelijkheid

Artikel 17

Het Meldpunt, de directeur en de werknemers van het Meldpunt zijn niet aansprakelijk voor schade die is ontstaan als gevolg van de uitvoering van hun taken en bevoegdheden bij of krachtens deze wet opgelegd.

Artikel 18

Dienstverleners, hun directeuren en werknemers zijn niet strafrechtelijk of civielrechtelijk aansprakelijk voor de schending van restricties op de onthulling van informatie opgelegd bij overeenkomst of door een wettelijke bepaling, indien zij hun vermoedens van money laundering melden aan het Meldpunt.

Artikel 19

Degene die tot een melding ingevolge het bepaalde in artikel 12 is overgegaan, is niet aansprakelijk voor schade die een derde dientengevolge lijdt, tenzij aannemelijk wordt gemaakt dat gelet op alle feiten en omstandigheden in redelijkheid niet tot de melding had mogen worden overgegaan.

Strafbepaling

Artikel 20

Overtreding van bij of krachtens deze wet gegeven voorschriften wordt beschouwd als een misdrijf en wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste tien jaren en een geldboete van ten hoogste vijfhonderdmiljoen gulden.

Overgangsbepaling

Artikel 21

Dienstverleners dienen binnen zes maanden na inwerkingtreding van deze wet te voldoen aan de bepalingen van deze wet.

Slotbepalingen**Geheimhouding****Artikel 22**

Het is aan een ieder die uit hoofde van de toepassing van deze wet of van krachtens deze wet genomen besluiten enige taak vervult of heeft vervuld verboden van gegevens of inlichtingen, die ingevolge deze wet zijn verstrekt of ontvangen, verder of anders gebruik te maken, daaraan verder of anders bekendheid te geven of verder of anders een bestemming te geven, dan voor de uitoefening van zijn taak of door deze wet wordt geëist.

Artikel 23

Degene die ingevolge artikel 5 nadere gegevens of inlichtingen verstrekt of die ingevolge artikel 12 een melding doet, is verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens en voor zover uit de doelstelling van deze wet de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.

Artikel 24

1. Deze wet kan worden aangehaald als: Wet Melding Ongebruikelijke Transacties.
2. Zij wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
2. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.

4. Met de uitvoering van deze wet is belast de Minister van Justitie en Politie.

Gegeven te Paramaribo, de 5e september 2002.

R.R. VENETIAAN.

Uitgegeven te Paramaribo, de 23ste september 2002,
De Minister van Binnenlandse Zaken,

U. JOELLA – SEWNUNDUN.

ET van 5 september 2002, houdende vaststelling van regelingen betreffende melding van ongebruikelijke transacties bij dienstverlening (Vet Melding Ongebruikelijke Transacties).

Memorie van Toelichting

Algemeen

De voorliggende ontwerp-wet beoogt in het kader van het voorkomen van money laundering een meldingssysteem voor instellingen die financiële en niet-financiële diensten verlenen, in het leven te roepen. Het meldingssysteem heeft een tweeledig doel: aan de ene kant wordt getracht te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van het financieel stelsel voor money laundering, terwijl aan de andere kant money laundering zelf wordt bestreden. Hierbij staat de handhaving van de integriteit van het financieel stelsel centraal, waarbij wordt beoogd te voorkomen dat gelden verkregen uit criminele activiteiten hun weg vinden in de legitieme financiële en economische activiteiten van Suriname. Het systematisch misbruiken van het financieel stelsel voor money laundering verkregen uit criminele activiteiten heeft ongetwijfeld tot gevolg dat het vertrouwen van het publiek in het financieel stelsel als geheel en daarmee het functioneren van dit stelsel, ernstige schade wordt toegebracht.

Functie meldingssysteem

Het voorgestelde meldingssysteem heeft zowel een preventieve als een repressieve functie. Het ontwerp beoogt namelijk money laundering te voorkomen terwijl daarnaast door de analyse van de verstrekte gegevens en de vergelijking ervan met andere gegevensbestanden, feiten kunnen worden ontdekt die voor de opsporing en de vervolging van misdrijven van belang kunnen zijn.

Dienstverleners

In het kader van deze ontwerp-wet wordt met dienstverleners bedoeld iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die beroeps- of bedrijfsmatig een dienst in of vanuit Suriname verleent. Onder diensten wordt hier verstaan de financiële en de niet-financiële diensten. Dit betekent dat een bijkantoor van een buitenlandse instelling in Suriname onder de werking van deze wet valt en een buitenlands kantoor van een Surinaamse (financiële en niet-financiële) instelling niet. Uiteraard is een buitenlands bijkantoor van een Surinaamse instelling wel onderworpen aan eventuele voorschriften van de Centrale Bank van Suriname op dit terrein.

Voorts zal een dergelijk bijkantoor vallen onder de lokale wetgeving inzake money laundering.

In de ontwerp-wet is een opsomming gegeven van de financiële en niet-financiële diensten die onder deze wet vallen. Het is verwachtbaar dat deze opsomming, die vooralsnog een limitatieve is, met andere bij wet aan te wijzen diensten zal worden uitgebreid.

De gedachte, die hieraan ten grondslag ligt is om andere vormen (methoden) van dienstverlening die na de inwerkingtreding van deze wet door degenen die aan money laundering doen worden gebruikt, ook op te nemen in de wet. Hierbij kan worden opgemerkt dat de ontwerp-wet de groep van dienstverleners uitbreidt in vergelijking met de huidige richtlijnen uitgegeven door de Centrale Bank van Suriname. Zo is een ruimere opsomming gemaakt van verschillende vormen van financiële dienstverlening, waarbij getracht is zo volledig mogelijk te zijn. Voorts zijn nu eveneens de niet-financiële dienstverleners opgenomen te weten: notarissen (opmaken van notariële akten bij de overdracht van onroerende goederen), accountants (inrichten en controleren van boekhoudingen en administraties) en advocaten (het verlenen van rechtskundige bijstand aan personen en instellingen). Tot opname van de groep dienstverleners is besloten omdat uit de praktijk is gebleken dat de niet-financiële dienstverleners steeds meer worden gebruikt bij money laundering van uit illegale activiteiten verkregen inkomsten.

an richtlijn naar wet

eze ontwerp-wet biedt regels voor een wettelijk meldingssysteem. Deze wet ent onder meer ter vervanging van de door de Centrale Bank van Suriname in 1996 uitgegeven richtlijnen tegen money laundering. In het belang van een goede reputatie van de financiële sector en op grond van het daaromtrent bepaalde in de Bankwet van 1956 in samenhang gelezen met de Wet Toezicht redietwezen en met inachtneming van de verplichtingen voortvloeiende uit de certificatie door Suriname van het verdrag van Wenen van 1988 betreffende de strijd van sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, heeft de Centrale Bank van Suriname op 14 november 1996 richtlijnen uitgegeven voor het tegengaan van money laundering. Verkregen uit criminele activiteiten (money laundering).

eze richtlijnen zijn in principe een Gentlemen's Agreement tussen de Centrale Bank van Suriname en de banken, waardoor zij geen rechtskracht hebben en is niet afgedwongen konden worden.

oorts maken meerdere aanbevelingen van de Caribbean Financial Action Task Force (CFATF) gewag van het feit om bij afzonderlijke wet de identificatie bij dienstverlening te regelen.

et Meldpunt

et de intrede van dit ontwerp zijn de dienstverleners verplicht alle ongebruikelijke transacties onverwijld te melden aan het bij dit ontwerp gesteld orgaan genaamd "het Meldpunt Ongebruikelijke transacties".

et meldpunt is een centrale unit, dat vanwege administratieve doeleinden als eerst wordt ondergebracht bij het Openbaar Ministerie. Het is de bedoeling om het meldpunt een zelfstandige entiteit te laten zijn. De onderbrenging van het meldpunt bij het Openbaar Ministerie moet gezien worden als een voorlopige voorziening. Het meldpunt is belast met het in ontvangst nemen en in behandeling nemen van meldingen van ongebruikelijke transacties.

De specifieke taken en bevoegdheden van het meldpunt zijn in deze ontwerp-wet vastgesteld.

In het kader van money laundering is het mogelijk een meldpunt in te stellen belast met 1) het in ontvangst nemen en in behandeling nemen van meldingen (de zogenaamde "Financial Intelligence Unit") of 2) het in ontvangst en in behandeling nemen van meldingen alsook op grond daarvan opsporingsactiviteiten te verrichten (de zogenaamde "Financial Investigative Unit"). In Suriname is gekozen voor de eerste vorm namelijk een niet-politioneel meldpunt, omdat het vanuit staatsrechtelijk oogpunt ongewenst geacht wordt particuliere dienstverleners te verplichten ongebruikelijke gedragingen van burgers rechtstreeks te melden bij de politie. Het meldpunt zal fungeren als intermediair tussen de dienstverleners enerzijds en de politie en justitie anderzijds. Uit het karakter van haar werkzaamheden valt af te leiden dat het meldpunt niet zelden te maken zal krijgen met de verwerking van sensitieve informatie. De kwaliteit van zijn taakvervulling zal in hoge mate gewaarborgd moeten worden. Dit ontwerp ziet tevens toe op een adequate regeling van dit aspect.

Samenwerking

Het meldpunt is bevoegd bij degene die een melding heeft gedaan nadere gegevens of inlichtingen te vragen teneinde te kunnen beoordelen of verzameld: gegevens dienen te worden verstrekt, waarbij degene die een melding heeft gedaan verplicht wordt gesteld schriftelijk en in spoedeisende gevallen zelfs mondeling, binnen de door het meldpunt gestelde termijn deze gegevens aan het meldpunt te verstrekken.

Meldingsplicht

De dienstverleners zijn verplicht verrichte of voorgenomen ongebruikelijke transacties van hun cliënt(en) onverwijld te melden aan het Meldpunt. Aan de hand van de huidige situatie, dat de dienstverlener een keuzevrijheid heeft om tot melding over te gaan of de relatie met de cliënt te verbreken, wordt met deze regeling een einde gebracht. In de ontwerp-wet dienen de dienstverleners alle verrichte of voorgenomen ongebruikelijke transacties onverwijld schriftelijk te melden.

De melding is een bijzondere vorm van aangifte. Omdat de melding bij een speciale instantie (het meldpunt) wordt gedaan, komt hierdoor ook niet onmiddellijk een strafrechtelijk onderzoek op gang.

De plicht tot melden ligt bij de dienstverlener en niet bij de individuele medewerker. Uiteraard zal voordat men een transactie meldt goed moeten worden overwogen of er inderdaad sprake is van een ongebruikelijke transactie. Hiertoe zijn voor de dienstverleners indicatoren opgesteld, waaraan men kan toetsen of er inderdaad sprake is van een ongebruikelijke transactie. De indicatoren zijn vastgelegd bij Staatsbesluit.

Indicatoren

De indicatoren zijn van belang voor de beantwoording van de vraag welke soort transactie dient te worden gemeld. Onder "transactie" wordt in deze ontwerp-wet verstaan "een handeling of samenstel van handelingen van of ten behoeve van een cliënt in verband met het afnemen van één of meer diensten". De ontwerp - wet introduceert hier het begrip "ongebruikelijk". Dus dienen alle ongebruikelijke transacties te worden gemeld. Of een transactie ongebruikelijk is dient te worden bepaald aan de hand van de indicatoren. De gedachte hierachter is dat hiermee op grond van objectieve en van tevoren vastgelegde criteria kan worden vastgesteld of een transactie inderdaad ongebruikelijk is en dus meldenswaardig is. Aanpassing van de indicatoren zal noodzakelijk blijken naar gelang de money laundering technieken en tactieken veranderen

In vorenbedoeld Staatsbesluit zijn specifiek indicatoren aangegeven voor zowel de financiële en niet- financiële dienstverleners.

Ook de toezichthoudende autoriteiten en overheidsinstanties hebben ingevolge dit ontwerp een meldingsplicht, doch niet op basis van de indicatoren, maar op basis van het vrijere begrip "feiten die duiden op money laundering.

Bewaring van documentatie

In dit ontwerp is ook de verplichting voor de dienstverleners opgenomen om alle relevante documenten betreffende de nationale en internationale transacties zo volledig mogelijk te registreren en de kopieën of fotokopieën van identificatiedocumenten te bewaren.

In beide gevallen dient dit plaats te vinden voor de periode van zeven jaren. De bewaarplicht geldt voor een periode van zeven jaren, dat wil zeggen tot zeven jaren na het verlenen van een financiële dienst (zoals het wisselen van vreemd geld) of bij een overeenkomst (zoals verhuur van safe-loketten), tot zeven jaren nadat de looptijd van de overeenkomst is beëindigd. Gekozen is voor zeven jaren, omdat in andere landen waar er al wetgeving op dit gebied is, gebleken is dat het onderzoek naar money laundering minimaal vijf jaren duurt.

Uitsluiting aansprakelijkheid schade

In de ontwerp-wet zijn drie groepen uitgesloten voor de aansprakelijkheid van schade als gevolg van een melding. Ten eerste zijn het meldpunt als instelling, de directeur en de werknemers van het meldpunt niet aansprakelijk voor schade, welke is ontstaan als gevolg van uitvoering van hun taken en bevoegdheden.

Ten tweede zijn degenen, die een melding hebben gedaan niet aansprakelijk voor schade die een derde dientengevolge lijdt, tenzij aannemelijk wordt gemaakt dat redelijkerwijs niet tot de melding had mogen worden overgegaan

Om te voorkomen dat onzorgvuldig wordt overgegaan tot de melding van ongebruikelijke transacties zijn er zoals eerder gesteld indicatoren aangegeven, waaraan getoetst kan worden of er inderdaad sprake is of kan zijn van een ongebruikelijke transactie en of men op grond van die bevindingen over had moeten gaan tot de melding daarvan. De indicatoren hebben naar aanleiding van het bovenstaande dus ook een beschermende rol voor degene die een melding doet.

Tot slot zijn dienstverleners, hun directeuren en werknemers niet strafrechtelijk of civielrechtelijk aansprakelijk voor de schending van restricties op de onthulling van informatie opgelegd bij overeenkomst of een andere wettelijke bepaling, indien zij hun vermoeden van money laundering melden aan het meldpunt. In dit kader kan worden gedacht aan schending van het bankgeheim.

Geheimhouding melding

De ontwerp-wet bepaalt dat het een ieder die uit hoofde van de toepassing van deze wet enige taak vervult of heeft vervuld verboden is bekendheid te geven aan de gegevens of inlichtingen anders dan voor de uitoefening van zijn taak of door deze wet wordt geëist. Het is namelijk niet de bedoeling dat degenen die aan money laundering doen er lucht van krijgen dat de verrichte transacties zijn gemeld aan het meldpunt. Vandaar dat ook is opgenomen dat degene die een melding doet of die nadere gegevens of inlichtingen omtrent een melding verstrekt, verplicht is tot geheimhouding daarvan voorzover de wet niet anders bepaalt.

Overgangsbepalingen

Dienstverleners die onder deze wet vallen zijn gehouden binnen zes maanden na de inwerkingtreding van deze wet te voldoen aan het bij deze ontwerp-wet bepaalde. Er is voor de lange periode gekozen om de dienstverleners voldoende gelegenheid te geven hun structuur en functioneren aan te passen, opdat zij volkomen ingevolge dit ontwerp kunnen handelen.

II. Artikelsgewijze Toelichting

Artikel 2

Hierbij wordt het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties (MOT) ingesteld. Met de instelling van een centraal meldpunt wordt beoogd een uniforme toepassing van de regelgeving te bewerkstelligen alsmede het overzicht op patronen van ongebruikelijke transacties te optimaliseren.

Artikel 5

Ingeval het Meldpunt een melding binnenkrijgt en bij de beoordeling of de gegevens verstrekt kunnen worden blijkt dat zij nadere informatie hieromtrent heeft, heeft zij hierbij de mogelijkheid om nadere informatie en inlichtingen op te vragen bij degene die de melding heeft gedaan. Lid 2 verplicht de betrokken dienstverlener dat deze binnen de door het Meldpunt aangegeven termijn de gevraagde gegevens verstrekt. Benadrukt wordt evenwel dat het meldpunt alleen in een concreet geval naar aanleiding van reeds verkregen informatie nadere gegevens of inlichtingen kan vragen. Overigens hoeft de reeds verkregen informatie niet te zijn verkregen uit een gedane melding.

Artikel 6

Dit artikel is een uitvloeisel van de bevoegdheid van het Meldpunt om gegevens uit het register te verstrekken waarbij specifiek is aangegeven welke gegevens verstrekt mogen worden.

Artikel 8

De bij het meldpunt binnengekomen informatie voortvloeiende uit ongebruikelijke transacties dient te worden bijgehouden in een speciaal register dat door de directeur van het Meldpunt wordt beheerd.

Het doel van het register is om na te kunnen gaan of de in het register opgenomen gegevens met betrekking tot ongebruikelijke transacties, al dan niet in combinatie met andere gegevens, van belang kunnen zijn voor de voorkoming en opsporing van misdrijven en derhalve verstrekt dienen te worden. De informatie uit het register kan slechts in verband met een op handen zijnde strafrechtelijk onderzoek worden verstrekt.

Artikel 12

Het meldingssysteem gaat uit van een verplichte melding en niet van een melding op basis van vrijwilligheid. De meldingsplicht rust op zowel de rechtspersoon als de natuurlijke persoon die beroeps- of bedrijfsmatig een dienst verleent. Het indicatoren systeem beoogt het begrip "ongebruikelijk" zo veel mogelijk te objectiveren. De indicatoren zijn bedoeld als leidraad voor de dienstverleners bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een ongebruikelijke transactie.

Artikel 15

Dit artikel houdt in een verplichting voor de dienstverleners om verrichte transacties overzichtelijk te documenteren. Deze documenten zouden door de justitiële autoriteiten van belang kunnen zijn bij een eventueel strafrechtelijk onderzoek. Zo dienen dienstverleners ervoor zorg te dragen dat zij bij het aangaan van zakelijke betrekkingen of het verrichten van transacties, van hun cliënten onder andere een degelijke legitimatie verlangen om te voorkomen dat van de anonimiteit kan worden geprofitteerd om criminele activiteiten te ontplooiën. De indicatoren zijn bedoeld als richtlijnen voor de dienstverleners bij het documenteren van de verleende diensten aan het publiek.

Artikel 18 en 19

Dienstverleners die voldoen aan de meldingsplicht zouden, in verband met het verschaffen van de vereiste gegevens door hun cliënten kunnen worden aangesproken tot schadevergoeding in verband met wanprestatie of onrechtmatige daad. Indien echter de inlichtingen te goeder trouw zijn verstrekt aan de voor de bestrijding van money laundering verantwoordelijke autoriteiten, vormt zulks geen schending van een verbod of onthulling van informatie uit hoofde van een overeenkomst of een wettelijke bestuursrechtelijke bepaling en brengt zulks voor de financiële- of niet financiële instelling, de werknemers of de leiding daarvan, geen aansprakelijkheid met zich mee.

Artikel 23

De clause "behoudens voorzover uit de doelstelling van deze wet de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit" koppelt het belang van melding zonder dat de betrokken cliënt hierop bedacht is aan de doelstelling van deze wet dat wil zeggen het voorkomen van het gebruik van het financieel economisch stelsel voor money laundering en het bestrijden van money laundering zelf. Zonder deze clause zouden bestaande waarschuwingssystemen tussen dienstverleners kunnen worden belemmerd.

Paramaribo, 5 september 2002,

R. R. VENETIAAN.